

bindelsen flere Gange om Ugen med Hovedstaden, ligesom det er naturligt, at Aalborg som den større By frembyder mange Fordele for Landboerne og den mindre Vand i Byerne, saaledes at de naturlig maa søge dertil. Jeg støtter yderligere min Formodning om, at Aalborg vil miste en Del af sit Opland, derpaa, at de kommunale Myndigheder altid have havt for Øie at lægge alle Veiene saaledes, at de have Aalborg som Centrum. Jeg erkjender selvfølgelig ogsaa, at det meget kostbare Foretagende fra Byerne Ribe og Løgstør, fra Kommunerne og ogsaa fra Amternes Side, det kostbare Broanlæg over Sebbesund ogsaa, idet det slutter sig til den lige Vandvei fra Ribe til Aalborg, beviser, at man indser det Unskelige i at komme hurtigt mulig til denne By. Jeg tillader mig derfor at henstille til den ærede Indenrigsminister at tage under Overveielse, om man ikke kunde komme til et Punkt nordligere end Hobro, Arden eller muligvis endnu nordligere; ved Banen fra Løgstør til Hobro vil, som sagt, Aalborg miste en Del af sit Opland, og jeg haaber derfor, at den ærede Indenrigsminister vil vise den samme Velvillie lige overfor denne By, som det synes at fremgaa af Motiverne for et andet Baneanlæg, at han har viist lige overfor en anden større By.

W. Petersen: Ja, jeg skal vel vogte mig for at komme ind paa de lokale Forhold, dels fordi disse naturligvis ere mig ubekjendte, og dels fordi jeg af Erfaring veed, at naar vi komme ind paa dem, er det vanskeligst at komme bort fra dem igjen, men hovedsagelig fordi jeg tror, at den høitærede Minister ved at forelægge et Forslag om at gaa i den Retning, som stet er, har taget alle de Hensyn, som nu ere blevne paabe- raabte fra forskjellige Sider, under den nøieste Overveielse, og efter den er kommen til at forelægge Lovforslaget netop saaledes, som det er. Den Side, jeg vil berøre, er den væsentlige Forskjel der er mellem dette Lovforslag og det Forslag, som vi nys behandlede. Forskjellen ligger i dette Lovforslag, vi her behandlede, i §§ 2 og 5. § 2 bestemmer jo: „For at dette Baneanlæg skal komme til Udførelse, maa de Amtskommuner, hvilke Anlægget særlig kommer tilgode, samt Hobro

og Løgstør Kommuner, inden 1ste Januar 1887 til Indenrigsministeriet afgive en Erklæring om, at de forpligtede sig til at indbetale til Statskassen den nedenfor i § 5 nævnte Andel af Anlægsomkostningerne.“ Og i § 5 er det bestemt, at af disse Anlægs- og Expropriationsudgifter skal de i § 2 ommeldte Kommuner erstatte Statskassen 50,000 Kr. pr. Banemil. Disse Bestemmelser findes slet ikke i det Lovforslag, som vi for behandlede, om en Bane fra Slagelse til Næstved. Jeg veed meget vel, at Sjælland hidtil aldeles ikke har betalt til Expropriation af de Jernbaner, som ere anlagte der, medens hele det øvrige Land har maattet yde sin Andel til Expropriation. Det laa naturligvis i Sagens Natur, at saalænge de sjællandske Jernbaner vare i et Aktieselskabs Hænder, var Sjælland stillet exceptionelt lige overfor det øvrige Land. Underledes stiller det sig nu. Nu ser det jo egentlig forunderligt ud, at man paa Sjælland ikke fordrer Expropriationsomkostninger, men derimod ved de Baner, der foreslaas i Jylland, fordrer saadanne. Nu kan man jo sige: de sjællandske Baner betale sig, men det gjøre de jydskke ikke. Det er Noget, jeg ikke skal benægte, men jeg siger blot, det er underligt, at man stiller den ene Landsdel anderledes end den anden. Det er ikke min Hensigt med at berøre dette, at jeg egentlig vil lafte denne Udgift over paa Sjælland, men derimod er det min Hensigt at opnaa, at det maatte blive taget under Overveielse, at de andre Baner rundt om i Landet maatte blive stillede paa samme Maade som Statsbanerne paa Sjælland, saaledes at Expropriationsomkostningerne ved Baner i det øvrige Danmark vilde blive baarne af Statskassen. Derved bleve de allesammen stillede lige. Skete dette, maatte der naturligvis holdes op med at ligne de Summer, som for Dieblisset lignes paa de øvrige Baner. Det er mig ikke aldeles klart, hvorledes det er tænkt her med den sjællandske Bane, men det er muligvis min Feil, at jeg ikke veed Bested om saadant og dog taler om det. Jeg sigter nemlig til, at der i Motiverne — ja, jeg beder om Forladelse, fordi jeg gaar tilbage til det tilendebragte Lovforslag, men jeg kan ikke Andet — siges: Expropriationsudgifterne afholdes af det almindelige Expropriationsfond. Nu spørger jeg, jeg veed det ikke, og derfor